

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Nederland) op 5 december 2017 — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam tegen Minister van Buitenlandse Zaken

(Zaak C-680/17)

(2018/C 063/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Verweerder: Minister van Buitenlandse Zaken

Prejudiciële vragen

- 1) Staat artikel 32, derde lid, van de Visumcode⁽¹⁾ er aan in de weg dat een referent als belanghebbende bij de visumaanvraag van eisers, een bezwaar- en beroepsmogelijkheid tegen de weigering van dat visum op eigen naam heeft?
- 2) Moet de vertegenwoordiging, zoals die is geregeld in artikel 8, vierde lid, van de Visumcode, worden opgevat in die zin dat de verantwoordelijkheid (ook) bij de vertegenwoordigde staat blijft of dat de verantwoordelijkheid volledig wordt overgedragen aan de vertegenwoordigende staat, zodat de vertegenwoordigde staat niet zelf meer bevoegd is?
- 3) In het geval artikel 8, vierde lid, aanhef en onder d), van de Visumcode beide vertegenwoordigingsvormen als bedoeld onder 2) mogelijk maakt, welke lidstaat moet dan worden aangemerkt als de lidstaat die de definitieve beslissing heeft genomen als bedoeld in artikel 32, derde lid, van de Visumcode?
- 4) Is een uitleg van artikel 8, vierde lid, en artikel 32, derde lid, van de Visumcode, waarbij de visumaanvragers het beroep tegen de afwijzing van hun aanvragen uitsluitend bij een bestuurlijke of rechterlijke instantie van de vertegenwoordigende lidstaat kan instellen en niet in de vertegenwoordigde lidstaat waarvoor het visum is aangevraagd, in overeenstemming met het recht op een effectieve rechtsbescherming als bedoeld in artikel 47 van het Handvest? Is voor het antwoord op deze vraag relevant dat de geboden rechtsgang waarborgt dat de aanvrager het recht heeft om te worden gehoord, dat hij het recht heeft om te procederen in een taal van één van de lidstaten, dat de hoogte van leges of griffierechten voor bezwaar- en beroepsprocedures voor de aanvrager niet onevenredig zijn en dat de mogelijkheid van gefinancierde rechtshulp aanwezig is? Is, gelet op de bij visumzaken geldende beoordelingsmarge voor de staat, voor het antwoord op deze vraag relevant of een Zwitserse rechter voldoende zicht heeft op de Nederlandse situatie om effectief rechtsbescherming te kunnen bieden?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode) (PB 2009, L 243, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg) op 11 december 2017 — Pillar Securitisation Sàrl/Hildur Arnadottir

(Zaak C-694/17)

(2018/C 063/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Partijen in het hoofdgeding

Eiseres tot cassatie: Pillar Securitisation Sàrl

Verweerster in cassatie: Hildur Arnadóttir

Prejudiciële vraag

Kan een persoon bij een kredietovereenkomst die op basis van het totale kredietbedrag niet valt binnen de werkingssfeer van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad ⁽¹⁾, worden aangemerkt als „consument” in de zin van artikel 15 van het Verdrag van Lugano van 30 oktober 2007 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken op grond van het feit dat de overeenkomst is gesloten voor een gebruik dat niet bedrijfs- of beroepsmatig kan worden beschouwd, wanneer geen sprake is van een nationale bepaling volgens welke het bepaalde in die richtlijn van toepassing is op gebieden die niet binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallen?

⁽¹⁾ PB 2008, L 133, blz. 66.

Hogere voorziening ingesteld op 3 januari 2018 door de Helleense Republiek tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 25 oktober 2017 in zaak T-26/16, Helleense Republiek / Europese Commissie

(Zaak C-6/18 P)

(2018/C 063/14)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: G. Kanellopoulos, I. Pachi en A. Vasilopoulou)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster verzoekt dat het Hof haar hogere voorziening toewijst, het bestreden arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 25 oktober 2017, zaak T-26/16, vernietigt, voor zover daarbij haar beroep is verworpen, het beroep van de Helleense Republiek van 22 januari 2016 toewijst, besluit 2015/2098 van de Europese Commissie van 13 november 2015 ⁽¹⁾ nietig verklaart, op de punten waarin aan de Helleense Republiek in uitvoering van verificaties IR/2009/004/GR en IR/2009/0017/GR eenmalige en forfaitaire financiële correcties zijn opgelegd — wegens vertragingen bij de terugvoeringsprocedure, het niet verstrekken van gegevens en, in het algemeen, wegens tekortkomingen in de procedures voor schuldenbeheer — voor een totaal bedrag van 11 534 827,97 EUR, en dat de Commissie wordt verwezen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert verzoekster twee middelen aan.

Het eerste middel heeft betrekking op het deel van het besluit van de Commissie waarin aan de Helleense Republiek een forfaitaire financiële correctie wordt opgelegd, en is ontleend aan de onjuiste uitlegging en toepassing door het Gerecht van de artikelen 31, 32 en 33 van verordening nr. 1290/2005 ⁽²⁾, een onjuiste rechtsopvatting wat betreft de toepassing van de richtsnoeren van document 5330/1997 van de Commissie voor het opleggen van forfaitaire correcties in omstandigheden als bedoeld in artikel 32, lid 4, van verordening nr. 1290/2005, schending van het rechtszekerheidsbeginsel en aan ontoereikende motivering van het bestreden arrest.